

- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 986 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 972 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 999 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 975 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 997 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1053 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 771 m2 ostatné plochy,
vedených v katastrí nehnuteľností Okresného úradu Zvolen, katastrálneho odboru, zapísaných na LV č. XXXX pre okres K., obec a kat. úz. V., zapísané v časti „C“ ako „záložné právo k nehnuteľnostiam pozemky C KN parc. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v prospech Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155, V XXXX/XX (cudzie V XXX/XX z 16. 09. 2013) - XXX/XX, XX/XX“ v prospech žalovaného ako záložného veriteľa neexistuje a právny vzťah z tohto záložného práva medzi žalobcom v 2.) rade a žalovaným nie je daný.
III. Súd priznáva žalobcom nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie voči žalovanému vo výške 100 %, ktoré je povinný zaplatiť v lehote do 15 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.
IV. Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom druhej inštancie voči žalobcovi vo výške 100 %, ktoré je povinný zaplatiť v lehote do 15 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa svojim žalobným návrhom domáhali voči žalovanému určenia neexistencie záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výrokovvej časti rozhodnutia.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Súd vo veci pôvodne rozhodol dňa 03. 04. 2017 tak, že určil že záložné právo k dotknutým nehnuteľnostiam vo vlastníctve tak žalobcu 1.), ako aj žalobcu 2.) neexistuje a právny vzťah z daného záložného práva medzi dotknutými nie je daný. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal odvolanie, o ktorom následne rozhodoval súd druhej inštancie, ktorý uznesením 17Co/259/2017 zo dňa 12. 12. 2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Následne okresný súd vec opätovne prejednal, pričom sa koncentroval na dokazovanie tých právnych otázok, na ktoré poukázal odvolací súd v zrušujúcom uznesení. Súd potom na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podanej žaloby, obsahu písomného odvolania žalovaného, vyjadrenia žalobcov, výsluchom oboch žalobcov, výsluchom svedkov: C.. F. M., E. X., L. U., procesných listinných podaní a vyjadrení, rozsudku Okresného súdu Zvolen 15C/31/2014-66 zo dňa 16. 09. 2014, uznesenia Okresného súdu Zvolen 11C/188/2014-21 zo dňa 18. 12. 2014, oznámenia Okresného úradu Zvolen zo dňa 14. 01. 2015, výpisov z LV č. XXXX a LV č. XXXX pre obec a kat. úz. V., plných mocí, ako aj ďalších listinných a ostatných dôkazov zistil nasledovné:

5. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/31/2014-66 zo dňa 16. 09. 2014, v konaní o určenie vlastníckeho práva, súd určil, že vlastníkom nehnuteľností:

- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/X o výmere 238 m2, zastavané plochy a nádvorcia,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/X o výmere 446 m2, zastavané plochy a nádvorcia,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/X o výmere 421 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/X o výmere 1112 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 877 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1656 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 989 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 976 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 976 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 933 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 908 m2 ostatné plochy,

- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 919 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1130 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 818 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1309 m2 ostatné plochy,

vedených v katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Zvolen - katastrálneho odboru, zapísaných na LV č. XX, pre okres K., obec K., kat. úz. V. je žalobca v 1.) rade a to v celosti.

6. Tým istým rozsudkom súd určil, že vlastníkom nehnuteľností:

- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/X o výmere 207 m2 zastavané plochy a nádvoria,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1091 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1050 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1053 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1025 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 996 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 970 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 957 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 986 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 972 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 999 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 975 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 997 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 1053 m2 ostatné plochy,
- pozemok parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 771 m2 ostatné plochy,

vedených v katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Zvolen - katastrálneho odboru, zapísaných na LV č. XX, pre okres K., obec K. a kat. úz. V. je žalobkyňa v 2.) rade v celosti. Uvedenú skutočnosť žalobcovia preukázali právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen 15C/31/2014-66 zo dňa 16. 09. 2014 (rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24. 10. 2014).

7. Na základe zhora citovaného rozsudku žalobcovia dňa 03.11.2014 podali na Okresný úrad Zvolen - katastrálny odbor písomný návrh na vykonanie záznamu. Do operátu katastra nehnuteľností bol zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam realizovaný dňa 14. 01. 2015 a to záznamovou listinou č. K. XXXX/XX. Následne bol žalobca v 1.) rade vedený ako vlastníkom nehnuteľností na novovytvorenom LV č. XXXX pre okres K., obec K. a kat. úz. V.; žalobkyňa v 2.) rade bola vedená ako vlastníčkou nehnuteľností na novovytvorenom LV č. XXXX pre okres K., obec K., kat. úz. V.. Aj tieto tvrdenia žalobcovia preukázali listinnými dôkazmi a to oznámením Okresného úradu Zvolen zo dňa 14. 01. 2015 a výpisom z LV č. XXXX a LV č. XXXX pre obec K., kat. úz. V.Č..

8. S poukazom na uvádzané skutočnosti a zákonné ustanovenia § 151b ods. 1 a § 151d ods. 3 Občianskeho zákonníka žiadali, aby súd žalobe vyhovel a určil neexistenciu záložného práva medzi žalobcami a žalovaným.

9. Druhoінштанчнý súd v rámci odvolacieho konania vo svojom rozhodnutí 17Co/259/2017 uviedol, že okresný súd mal posúdiť jednotlivé právne úkony a právne skutočnosti počnúc uzavretím kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam medzi žalobcami a spoločnosťou N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., Novohradská 38, Lučenec, záložnej zmluvy medzi žalovaným a spoločnosťou VAMAX-X, s. r. o., Prakovce až po rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/31/2014-66 s dôrazom na ich časovú následnosť a z nich vyplývajúce práva a povinnosti dotknutých subjektov. Odvolací súd ďalej uviedol, že nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam upravuje § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak v súčasnosti, ako aj v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 09. 06. 2009 medzi spoločnosťou N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., Novohradská 38 Lučenec a žalobcami, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2 Cdo 184/2005 zo dňa 28. 02. 2006 skonštatoval, že rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci v zmysle § 47 Občianskeho zákonníka. Účinky vkladu v zmysle § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t. j. vo vecno-právnych následkoch a nie v obligačno-právnych následkoch zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy v zmysle § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd v rozhodnutí 5 Cdo/153/2009 z 27. 10. 2010 konštatuje, že z platnej zmluvy vznikajú pre jej účastníkov obligačno-právne účinky, t. j. obsah zmluvy sa stáva pre účastníkov zmluvy rovnako a bezpodmienečne záväzný a účastníci zmluvy sú viazaní svojimi prejavmi vôle smerujúcimi k vzniku zmluvy, pričom ku vzniku vecno-právnych účinkov treba ešte kladné rozhodnutie katastrálneho orgánu. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o.i. uvádza aj to,

že ustanovenie § 47 Občianskeho zákonníka sa na zmluvy o prevode vlastníckeho práva nevzťahuje a podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva nie je obmedzenou lehotou podľa § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd ďalej konštatuje, že ak prevod vlastníckeho práva kúpnu zmluvou zo dňa 09. 06. 2009 nebol „zavŕšený“, zmluva nikdy nenadobudla vecno-právne účinky vzhľadom na to, že nebola predložená spolu s návrhom na vklad do katastra nehnuteľností príslušnému orgánu.

10. Spoločnosť VAMAX-X, s. r. o., Prakovce sa podľa LV č. XX kat. úz. V. stala vlastníkom nehnuteľností na základe Zmluvy o zlúčení obchodných spoločností O. XXX/XXXX, O. XXXXX/XXXX zo dňa 13. mája 2011, čo bolo preukázané kópiou výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XX pre kat. úz. V., ktorá na rozdiel od Kúpnej zmluvy zo dňa 09. 06. 2009 nadobudla aj vecno-právne účinky a to ešte pred rozhodnutím Okresného súdu Zvolen o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalobcov. Tak ako to vyplýva zhora, odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní bude musieť súd prvej inštancie zodpovedať na otázky, kto bol v čase uzavretia zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam medzi spoločnosťou VAMAX-X, s. r. o. Prakovce a žalovaným, vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom zmluvy o zriadení záložného práva, na základe akého titulu, či spoločnosť VAMAX-X, s. r. o. Prakovce bola oprávnená podľa § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka zriadiť písomnou zmluvou záložné právo k nehnuteľnostiam vedeným v súčasnosti na LV č. XXXX, LV č. XXXX pre kat. úz. V. v prospech žalobcov a na základe akého titulu stali vlastníkmi nehnuteľností na LV č. XXXX a LV č. XXXX pre kat. úz. V. s tým, že opätovne posúdi dôvodnosť podania žaloby o určenie neexistencie záložného práva medzi žalobcami a žalovaným a vo veci rozhodne.

11. V rámci vlastných prednesov splnomocnení zástupcovia sporových strán uviedli nasledovné:

12. Právny zástupca žalobcu opätovne tvrdil, že žaloba je opodstatnená z dôvodov uvádzaných v ich písomnom podaní zo dňa 29. 03. 2019. Zdôraznil, že v konaní Okresného súdu Zvolen 15C/31/2014 bolo právoplatným rozsudkom rozhodnuté o určení vlastníckeho práva v prospech žalobcov, ktorí aj v dotknutom spore vystupujú v tomto postavení. V konaní mal súd za preukázané, že došlo k riadnemu uzavretiu kúpnej zmluvy, ako aj k splneniu povinnosti vyplatenia kúpnej ceny. Vzhľadom na dojednanie a skutočnosti uvádzané v dotknutej kúpnej zmluve medzi stranami bolo zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti podľa čl. II. bodu 2 natrvalo a neodvolateľne žalobca predáva tak, ako ich doteraz užíval, alebo bol oprávnený užívať. Vtedajší vlastník spoločnosť N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., IČO: 44 702 558 sa uzavretím zmluvy záväzkovo právne zaviazal a v zásade uzavretím zmluvy de facto inter partes prestal byť vlastníkom. Túto okolnosť zástupca žalobcu považoval z pohľadu dvojzložkovosti nadobúdania vlastníckeho práva vo forme titulusu a modusu za veľmi podstatné vzhľadom na to, že následné uzavretie záložnej zmluvy s terajším žalovaným je právny úkon, ktorý časovo nasleduje po uzavretí predmetnej (prvej) kúpnej zmluvy, ktorá bola platná a účinná odo dňa jej podpísania a preto aj Okresný súd Zvolen v konaní 15C/31/2014 skonštatoval, že tu bol dôvod na vyhovieť žalobe o určenie vlastníckeho práva. Naproti tomu v predmetnej súdnej veci sa jedná o (záložné) právo, ktoré je hierarchicky postavené nižšie ako vlastnícke právo.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Zhora citované zákonné ustanovenie hovorí o určitých formách neplatnosti právneho úkonu najmä z dôvodu, ak sa právny úkon obsahom alebo účelom prieči zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Právny zástupca žalobcu (a súd tento názor zdieľal bez výhrad) bol presvedčený o tom, že ak niekto uzavrie platnú a účinnú kúpnu zmluvu a prijme plnenie, je touto zmluvou viazaný. Ak je teda touto zmluvou viazaný, nemôže uzavrieť inú zmluvu, ktorá by marila účel pôvodnej/prvej kúpnej zmluvy tak, ako sa to stalo v prejednávanej veci. Ustanovenie § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka, sa týka okolnosti, kedy záložné právo môže, alebo nemôže pôsobiť voči nadobúdateľovi. Ak bol neskorším právnym úkonom, odporujúcim právnym úkonom kúpnej zmluvy sledovaný cieľ zaťažiť dotknutú nehnuteľnosť a zabezpečiť určité pohľadávky žalovaného na predmetných nehnuteľnostiach, možno toto považovať za obchádzanie zákona, pretože žalovaný bol zapísaný na príslušný list vlastníctva na základe právneho úkonu uzavretého až po predmetnej (prvej) kúpnej zmluve. Ak súd vychádza z právnej teórie, že najvyšším vecným právom je právo vlastnícke, treba povedať, že záložné právo je právo zodpovedajúce vecnému bremenu ktoré je voči vlastníckemu právu hierarchicky postavené nižšie. Od momentu uzavretia kúpnej zmluvy (od 12. 06. 2009) mali žalobcovia právo byť chránení pred zásahmi do

ich vlastníckeho práva v zmysle kúpnej zmluvy a to pred každým ďalším subjektom, okrem samotného žalobcu.

15. Splnomocnený zástupca žalovaného trval na svojich doterajších vyjadreniach a podaniach; a žiadal žalobu zamietnuť, pričom uviedol, že § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka sa uplatňuje pri prevode zálohu, v tomto prípade však k završeniu prevodu a k nadobudnutiu vlastníckeho práva vkladom do katastra nehnuteľností nikdy nedošlo. Ohľadne tvrdenia o obchádzaní zákona s poukazovaním na § 39 Občianskeho zákonníka a otázke, či existujúca platná kúpna zmluva bráni k uzavretiu inej kúpnej zmluvy, resp. záložnej zmluvy, poukázal na judikatúru najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/31/2000, pričom odvolávanie sa žalobcov na inštitút dobrých mravov považoval za absurdné, pretože osoba kupujúceho - ako žalobcu v 1.) rade - v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bola zároveň jediným konateľom predávajúceho, pričom žalobca v 1.) rade ktorý bol po uzavretí zmluvy ešte niekoľko mesiacov jediným konateľom predávajúceho, nepodal návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

16. Súd na základe návrhu zástupcov sporových strán vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a svedkov. Žalobca v 1.) rade uviedol, že ako majiteľ spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o. oslovil rodinu I. s tým, či nemajú záujem na spoločnej kúpe pozemkov. Urobil tak z toho dôvodu, že potreboval nejaké peniaze na kúpu záujmových nehnuteľností s odôvodnením, že sa jednalo o výhodnú kúpu a vynikajúcu investíciu. Časom však zistil, že na tento projekt nebude mať dostatok finančných prostriedkov a preto potreboval nájsť nejakého investora na následnú developerskú činnosť, kedy sa mali na dotknutých nehnuteľnostiach stavať nové cesty. Následne „našiel“ E. X., s ktorým sa dohodli o ďalších investíciách, pričom časť pozemkov nechal spoločnosti, v ktorej previedol obchodné podiely na C.. F. M., ktorého poveril na vybavovanie všetkých vecí týkajúcich sa dotknutej nehnuteľnosti. Uviedol, že všetky právne veci včítane podania návrhu na zápis vlastníckeho práva v súvislosti s uzavretím kúpnej zmluvy mal, podľa vzájomnej dohody, doriešiť práve E. X.. Žalobca sa viac týmto veciam nevenoval majúc za to, že mal uzavretú kúpno-predajnú zmluvu, absolútne nad tým už ďalej nerozmyšľal. Na doplňujúcu otázku žalobca uviedol, že v roku 2009 keď končil v spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., predal nie všetky pozemky ktorými spoločnosť disponovala, ale len časť, pričom väčšia časť pozemkov v hodnote asi 2.000.000,- Eur vo vlastníctve spoločnosti zostala. Tvrdil, že investor (nadobúdateľ obchodných podielov) vedel o majetkovej situácii spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., pričom pozemky ktoré nadobudol žalobca v 1.) rade spolu so žalobkyňou v 2.) rade neboli zaťažené záložným právom, ktorým neboli zaťažené ani tie pozemky, ktoré sa nachádzali v spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o.. O danú problematiku sa žalobca začal zaujímať po tom, ako bol E. X. vzatý do väzby a zastavili sa všetky činnosti a stavebné práce na pôvodnom investičnom projekte. Žalobca sám nevyvíjal žiadne aktivity a nezačínal žiadne rokovania s VÚB, a. s. ohľadne zaťaženia dotknutých pozemkov záložným právom. Tomuto sa zrejme venovalo neskôr až nové vedenie spoločnosti. Pokiaľ nezačali trestno-právne obštrukcie vo vzťahu k E. X., tento si plnil voči nemu všetky povinnosti. Na otázku žalovaného prečo žalobca nepodal návrh na vklad na príslušný kataster nehnuteľností na zápis zmeny vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam, žalobca zdôraznil, že už sa k tejto veci vyjadril, pričom pri tom objeme starostí a iných prác opomenul a jednoducho zabudol skontrolovať, či návrh na vklad vlastníckeho práva na príslušný kataster bol podaný alebo nie. Prehlásil, že ho to osobne veľmi mrzí, že „neodsledoval“ zavkladovanie vlastníckeho práva príslušným orgánom.

17. Žalobkyňa U. I. potvrdila výpoveď žalobcu v 1.) rade. Spolu s manželom v dobrej viere kúpili od I. M. pozemky s tým, že budú investovať všetky peniaze, ktoré mali do tohto projektu. Časť finančných prostriedkov si museli aj požičať. Od počiatku nepochybovala o tom, že prevod pozemkov bol legálny a v súlade so zákonom. Sama bola rozčarovaná z toho, že dnes je situácia taká, že nemajú ani peniaze a pozemky vlastní zaťažené. Na otázku zástupcu žalovaného prečo sa 4 roky nezaujímal o právny stav vo vzťahu k uzavretej kúpnej zmluve a prečo sa nezaujímal o osud pozemkov žalobkyňa zdôraznila, že nemala dôvod pochybovať o tom, že ak sa niečo dohodne, že sa to podľa dohody aj splní. To bolo asi jediný dôvod, prečo sa po podpise kúpnej zmluvy viac o právny situácia s prevodom nezaujímal.

18. Svedok C.. F. M. uviedol, že v roku 2011 keď kupoval aj s ďalšími dvomi spoločníkmi obchodný podiel I. M., nemal žiadnu vedomosť o tom, že 9. 6. 2009 bola uzatvorená zmluva, ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva k nejakým nehnuteľnostiam z obchodnej spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o. na žalobcov. O tomto sa dozvedel až neskôr a to od správcu konkurznej podstaty. Potvrdil, že tak on, ako aj jeho spoločníci vôbec nemali vedomosť o tom, že bola uzatvorená v roku 2009 nejaká kúpna zmluva.

Na otázku prečo sa so svojimi spoločníkmi rozhodol majetkovo vstúpiť do spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o. uviedol, že v dotknutom čase mala táto spoločnosť určité záväzky voči spoločnosti GLOBAL FIN s. r. o., kedy jej bola poskytnutá pôžička na podnikateľské aktivity. Vzhľadom na následnú slabú likviditu spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o. a teda schopnosť vrátiť požičané finančné prostriedky, sa dohodlo s I. M. na tom, že nemusí vrátiť finančné prostriedky ktoré mu boli poskytnuté titulom pôžičky, ale sa dohodnú na odpredaji časti podielu v jeho spoločnosti. Svedok uviedol aj to, že v dotknutom čase mal vedomosť o tom, že I. M. nepreviedol úplne všetky pozemky na seba a žalobkyňu v 2.) rade, ale previedol len časť pozemkov. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či išlo o menšiu časť alebo o väčšiu časť, resp. aká bola hodnota v eurách jednej či druhej časti pozemkov. Otázku prevodu obchodného podielu I. M. na neho a ďalších dvoch svedkových spoločníkov riešili všetci štyria spoločne. Po tom, ako vstúpili do spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., pristúpilo sa na stavebnú činnosť. Svedok si spomínal, že tam robili terénne úpravy mechanizmami, výkopové práce na siete a pod.

19. Svedok E. X. po nahliadnutí do zmluvy zo dňa 09. 06. 2009 prehlásil, že túto zmluvu vidí a v ruke drží prvýkrát. Nevedel sa rozpamätať, kedy sa stal či už majetkovým spoločníkom, alebo riadiacim pracovníkom spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., ktorá neskôr bola zlúčená so spoločnosťou VAMAX-X, s. r. o., Prakovce. Pokiaľ išlo o začiatok spolupráce s I. M. svedok uviedol, že ho s ním zoznámil pán F., ktorý prišiel s obchodným zámerom kúpy pozemkov v V. za svedkom. Svedok mal poskytnúť určité finančné prostriedky na kúpu pozemkov, čo sa aj stalo s tým, že pozemky sa mali predať do 2 - 3 mesiacov a všetci sa mali rozdeliť so ziskom. Svedok uviedol, že sám investoval vo výške cca 700.000,- Eur pri kúpe dotknutých pozemkov. Tieto peniaze boli vyčlenené len na spomínané obdobie 3 mesiacov tak, ako to bolo vzájomne dohodnuté vopred, nepočítal so situáciou, že sa následne v tomto časovom období nenájde žiaden kupec na pozemky. Neskôr sa prepísali pozemky na C.. F. M., resp. tento vstúpil do spoločnosti N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., mal tam vstúpiť aj istý pán L., pretože tam mali vložené spoločné peniaze. Svedok potom zohnal človeka (U. M.), ktorý mal vybavovať všetky stavebné povolenia. Neskôr sa zistilo, že takýmito schopnosťami neovplyval a vlastne nič nevybavil. Podľa názoru svedka mala spoločnosť N-N STAV ŠIRINY, s. r. o. hodnotu minimálne 700.000,- Eur, ktoré on do nej vložil z vlastných finančných prostriedkov, resp. išlo o jeho odkupný vklad, + investíciu ďalších 50.000,- Eur do úpravy ciest. Svedok sa vyjadril aj k problému záložného práva žalovaného k sporovým pozemkom. Potvrdil, že žalovaný sa stal záložným veriteľom až v roku 2013, pričom v inkriminovanom období mal mať svedok zabezpečené peňažným ústavom financovanie vo výške 5 mil. Eur, z čoho 2 mil. Eur mali byť účelové a 3 mil. Eur mali predstavovať kontokorentný účet. Neskôr keď mu bolo vznesené obvinenie, mu VÚB pozastavila možnosť čerpať z kontokorentného účtu aj napriek tomu, že bol vopred riadne schválený, pričom svedok mal založený vlastný majetok, no konaním žalovaného nemohol na kontokorentne už disponovať sumou cca 1,6 mil. Eur. VÚB mu sľúbilo, že mu umožní disponovať s finančnými prostriedkami na kontokorentnom účte, avšak opäť požadovala od neho založiť nejaké nehnuteľnosti na cca 3 - 4 mesiace s tým, že keď bude mať spoločnosť rovnaký obrat ako predtým, obmedzenie s nakladaním finančných prostriedkov na kontokorentnom účte žalovaný odblokuje. Svedok nakoniec aj súhlasil so zriadením záložného práva, avšak ako protihodnotu za jeho zriadenie od VÚB a. s. nakoniec nedostal žiadne protiplnenie aj napriek predchádzajúcemu príslubu. V podstate dostal len tie peniaze, ktoré už mal aj predtým schválené peňažným ústavom, ktorých návratnosť už bola vopred garantovaná skôr založeným majetkom svedka v prospech peňažného ústavu. Po tom, ako bolo zriadené záložné právo v prospech VÚB a. s., peňažný ústav mu vlastne uvoľnil len to, čo už predtým založené mal.

20. Svedok L. U., rovnako ako predchádzajúci svedok uviedol že o kúpnej zmluve zo dňa 9. 6. 2009 nevedel a že ju videl; a mal v rukách prvýkrát na pojednávaní. O uvádzaných aktivitách vôbec nevedel, nemal s tým nič spoločné, veci sa začal náležite venovať až po tom, ako bol E. X. vzatý do väzby.

21. S poukazom na zhora vykonané dokazovanie, citované a odkazované zákonné ustanovenia sudca konštatuje nasledovný skutkový stav: Je nepochybné, že v minulosti boli uzatvorené dve kúpne zmluvy, čo nesporeovala žiadna strana. Je taktiež nepochybné, že v minulosti došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy o prevode vlastníckych práv k nehnuteľnostiam medzi žalobcami a spoločnosťou N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., Novohradská 38, Lučenec, čo je nespochybniteľné a preukázané právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen 15C/31/2014-66 s odôvodnením v ňom uvedeným. Taktiež bolo nesporným, že v minulosti bola uzatvorená záložná zmluva medzi VÚB, a. s. Bratislava a spoločnosťou VAMAX-X, s. r. o., Prakovce. Zo všetkých majetkových práv je vlastnícke právo najvyššie vecné právo, pretože len ono zahŕňa 1) právo držby, 2) právo užívania a 3) právo disponovania (tzv.esenciálna triáda).

Ktorákoľvek zložka je prevoditeľná z vlastníka na inú osobu; a to aj bez toho, aby vlastník vec predal. S poukazom na § 30 Občianskeho zákonníka, ako aj súdom zistený skutkový stav možno konštatovať, že predchádzajúci vlastník nehnuteľnosti (nehnuteľnosti, ku ktorým neexistencii záložného práva sa strana žalobcu domáha) záväzkovo-právne voči žalobcom prestala byť vlastníkom, pričom v čase uzavretia zmluvy zo dňa 9. 6. 2009 neviazalo na dotknutých nehnuteľnostiach záložné právo, a preto boli žalobcovia dobromyseľní v zmysle § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka. Preto záložné právo, ktorého neexistencie sa žalobcovia domáhajú, nepôsobí voči nadobúdateľovi. Predošlý vlastník vedel a musel vedieť, tak ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/31/2014, že uzavrel zmluvu o prevode vlastníckeho práva a zaviazal sa zabezpečiť podanie návrhu na vklad. Následné konanie vlastníka a uzavretia zmluvy, ktorého obsahom je záložné právo, je hierarchicky nižším právom, než právo vlastnícke. Ak sa teda predošlý vlastník vo vzťahu k žalobcom zriekol svojho vlastníckeho práva, je právny úkon, ktorého predmetom je iná dispozícia s predmetnými nehnuteľnosťami, neplatný pre rozpor s dobrými mravmi, pretože obchádza zásadu dodržiavania zmluvných vzťahov „pacta sunt servanda“. Ak raz subjekt prevádza vlastnícke právo, je od momentu uzavretia tejto zmluvy o prevode viazaný; z toho vyplýva, že viazanosť nastáva momentom platnosti a účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva, ktorá nastala v danom prípade skôr, ako došlo k následnému uzavretiu záložnej zmluvy. Sám druhoinštančný súd vo svojom odôvodnení o.i. uvádza, že „zmluva o prevode nehnuteľností je platná a účinná bez toho, aby k tomu bolo potrebné rozhodnutie katastra nehnuteľností“. Súd zdôrazňuje, že všetky právne úkony, ktoré súvisia s dotknutou nehnuteľnosťou, boli právom dovolené - či už kúpna zmluva, alebo záložná zmluva. Pokiaľ však ide o obchádzanie zákona, toto spočíva v takom prejave vôle (právnom úkone) účastníka právneho vzťahu, ktorý síce výslovne neodporuje zákonu, ale v konečnom dôsledku sleduje taký cieľ, ktorý vedie k nedodržaniu zákona. Zákon v tomto prípade treba brať ako súbor noriem, ktorých dôsledkom je nadobudnutie vlastníckeho práva nadobúdateľom (kupujúcim). Obchádzanie zákona je potom také konanie, ktorého výsledok má znemožniť prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, resp. spôsobiť, že bude nadobudnutý predmet inej kvality, než o aké pojednávala kúpna zmluva. Dobré mravy možno definovať ako základné, všeobecne uznávané a v spoločnosti panujúce morálne zásady, ktoré sa týkajú vzťahov a konania medzi ľuďmi (Svoboda a kol., 205, s.89.), pričom možno povedať, že sa jedná o všeobecne spoločensky uznávané zásady konania v právnom styku. Dobrými mravmi treba vo vzťahu k prevádzajúcemu interpretovať tak, že tento neurobí právne úkony, ktorých cieľom je negovať, alebo podstatným spôsobom zmeniť obsah predchádzajúcich právnych úkonov, ktorými je viazaný, hoci i na prvý pohľad právne prípustnými spôsobmi. Najvyšší súd Slovenskej republiky vymedzil pojem dobrých mravov vo všeobecnosti ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, ktoré zodpovedá základným, v spoločnosti prevládajúcim morálnym zásadám. Práve toto kritérium záväzkovo-súkromnej povahy treba brať na zreteľ, spolu s aplikáciou nemožnosti previesť vlastníkom viac práv, než sa má. Predošlý vlastník totiž záväzkovo-právne uzavrel právny úkon ohľadne prevodu celej triády vlastníckeho práva, v dôsledku čoho už reálne nemohol časť tejto triády aplikovať a uzavrieť záložnú zmluvu. Keďže od 9. 6. 2009, kedy došlo k platnému a účinnému právnomu úkonu uzavretiu kúpnej zmluvy medzi predošlým vlastníkom a žalobcami ktorí zaplatili kúpnu cenu, boli títo v dobrej viere s odkazom na čl. V. kúpnej zmluvy, že dotknuté zmluvné strany sú od jej podpisu viazané svojimi prejavmi. Ak predávajúci nepodal návrh na vklad do katastra nehnuteľností, žalobcovia, aj vzhľadom na obsolétnosť zákonného ustanovenia § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka ohľadom automatického odstúpenia od zmluvy po 3 rokoch, boli nielen v dobrej viere, ale najmä v práve, ktoré by svedčalo od momentu držby predmetných nehnuteľností v zmysle kúpnej zmluvy. Plnenie základnej zásady záväzkových vzťahov „pacta sunt servanda“ je základom toho, že predchádzajúci vlastník nemal oprávnenie nehnuteľnosti, ktorými fakticky jednak nedisponoval a ktoré zmluvne previedol založiť tieto záložným právom, pretože obligačné účinky prevodu vznikli už v roku 2009, ktoré trvali a jedine konaním „contra bono mores“ bolo možné dosiahnuť, že nerešpektovaním platného zmluvného vzťahu pristúpi predošlý vlastník k zriadeniu záložného práva. Bez ohľadu na dátum právoplatnosti rozsudku 15C/31/2014 o určení vlastníckeho práva tento konštatuje, že tu existuje platná zmluva a teda logicky táto bráni uzavretiu inej, ktorá by bola s ňou v rozpore. Z tohto dôvodu práve posúdenie tejto okolnosti vo vzťahu k zásadnému vplyvu na to, či možno uzavretím záložnej zmluvy platne zriadiť záložné právo v prípade, ak došlo predtým k platnému uzavretiu zmluvy o prevode vlastníckeho práva, je nutné dospieť k záveru o porušení dobrých mravov v tak výraznom smere, žeby to bolo aj vzhľadom na zaplatenie kúpnej ceny žalobcami nutné považovať za úmyselné bezdôvodné obohatenie na ich úkor.

22. Právna teória konštatuje pri nadobúdaní vlastníckeho práva, že obligačné účinky zmluvy spočívajúce v záväzku predávajúce previesť nehnuteľnosť do vlastníctva kupujúceho zanikajú až zápisom do katastra nehnuteľnosti, kedy sú nahradené vecno-právnymi účinkami. V danom prípade došlo k

uzavretiu platnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva medzi žalobcami 1.), 2.) ako kupujúcimi a predávajúcim spoločnosťou N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., IČO: 44 702 558, ktorej právnym nástupcom sa stala obchodná spoločnosť VAMAX-X s. r. o., so sídlom Prakovce 13, 055 62 Prakovce; právny nástupca vstupuje do všetkých práv a povinností. Súd mal za to, že žalobcovia ako nadobúdatelia pozemkov tieto mienili nadobudnúť nezaťažené, o čom svedčil aj právny stav na liste vlastníctva v čase uzavretia dotknutej kúpnej zmluvy v roku 2009. Neskoršie zriadenie záložného práva zo strany vlastníka v prospech žalovaného nemôže potom pôsobiť voči žalobcom ako nadobúdateľom, pretože títo boli dobromyseľní, že nadobúdajú nehnuteľnosť nezaťaženú záložným právom. Záložné právo podľa svedka E. X. nezabezpečovalo žiadne ďalšie plnenie žalovaného v prospech spoločnosti, ale bolo podmienkou pre splnenie už predošlých záväzkov, ktoré mal žalovaný zabezpečené. Záložné právo tak bolo zriadené paušálne, na pozemky spoločnosti VAMAX-X, s. r. o., ktoré ani sám konateľ E. X. riadne nepoznal, pretože uviedol že išlo o projekt v V., do ktorého on aj I. M. dali svoje peniaze. Bolo preukázané ich výpoveďami, že spoločne riešili developovanie danej lokality a to za účelom individuálnej bytovej výstavby, čo potvrdzovalo začatie budovania inžinierskych sietí. Z obsahu výpovede E. X. je nepochybné, že tento si zamieňal pojem „moje“ aj v prípade, ak vravel o majetku spoločnosti, ktorej je spoločníkom. Potom rozhodne nemožno uviesť, že žalovaný bol akokoľvek poškodený, keď sám tvrdenia svedka nepoprel, z čoho logicky vyplývalo, že cieľom žalovaného bolo dostať sa zjavne do lepšej pozície než iní prípadní veritelia a to formou zvýšenia jestvujúceho zabezpečenia aj o pozemky v V.. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a to z tvrdení oboch žalobcov, ako aj vyjadrení svedkov, že spoločnosť N-N STAV ŠIRINY, s. r. o., IČO: 44 702 558, mala dostatok majetku a to aj po uzavretí zmluvy o prevode vlastníctva k pozemkom uvádzaných vo výrokovej časti rozsudku. Za takto vzniknutej situácie je potom na mieste, aby súd poskytol ochranu oboj žalobcom nadobúdajúcim vlastnícke právo, na základe perfektnej kúpnej zmluvy na ničím nezaťažených pozemkoch, pred záložným právom, ktoré vo vzťahu k prevádzaným pozemkom bolo založené v rozpore s dobrými mravmi, keď z pohľadu žalobcov podstatne obmedzuje ich vlastnícke právo. Inými slovami možno povedať, že vlastnícke právo k sporovým nehnuteľnostiam, na ktorých viazne záložné právo v prospech žalovaného, je fakticky len holým vlastníctvom, pričom takéto právo nebolo kauzou kúpnej zmluvy a len porušením na strane predávajúceho ohľadne zdržania sa úkonov od uzavretia zmluvy, ktoré by ju zmarili, došlo k uzavretiu záložnej zmluvy a jej následnému zavkladovaniu do príslušného katastra nehnuteľností.

23. Pretože kúpna zmluva predstavuje synalagmatický právny úkon, kedy prevod vlastníckeho práva zodpovedá úhrada kúpnej ceny, súd poukazuje na rozdiel oproti záložnej zmluve, kde sa nejednalo o „synalagmu“, pretože od záložného veriteľa (žalovaného) nedošlo k poskytnutiu plnenia spojitosti s predmetnou záložnou zmluvou. Zmyslom dobrých mravov je, aby korigovali striktné a právne formalistický prístup pri výkone práva a povinností. To je aj tento prípad, kedy záložné právo na pozemky prevádzané žalobcom 1.) a 2.) boli zriadené len formalisticky, bez konkrétnej kauzy, v rozpore s predošlým záväzkom z titulu kúpnej zmluvy. Potom podľa § 3 Občianskeho zákonníka zmyslom tohto ustanovenia je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, ktoré možno definovať aj ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26. 06. 1997 sp. zn.: 3 Cdon 69/96). Základná zásada a to že zmluvy sa majú dodržiavať, je vo vzťahu k prejednávanej veci zásadnou. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah (bez ohľadu na zmluvnú voľnosť tento obsah stanoví, nato kto rozpor s dobrými mravmi zavinil a na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere) ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich správania, aby bol v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Rozhodnutie vydané v konaní sp. zn. 15C/31/2014 pred Okresným súdom Zvolen, je podľa súdu záväzná aj pre žalovaného, pričom súd si prejudiciálne nemôže posúdiť účinky kúpnej zmluvy zo dňa 09. 06. 2009 inak, ako tieto účinky posúdil súd v konaní 15C/31/2014 a to aj napriek tomu, že účastníkom predmetného konania žalovaný nebol. V danom spore bol okresný súd oprávnený riešiť otázku existencie/neexistencie vlastníckeho práva výlučne a len medzi zmluvnými stranami a po ich vyjadrení sa k veci a vyhodnotení dôkazov posúdiť, či žalobcovia sú vlastníkami sporovej nehnuteľnosti alebo nie. Právoplatné rozhodnutie súdu má účinky „erga omnes“, teda v tomto prípade aj voči VÚB, a. s. V opačnom prípade by každé konanie ktorému by predchádzalo právoplatné rozhodnutie o zásadnej otázke mohlo narušiť a spochybniť právnu istotu úspešného účastníka sporu a to aj vtedy, ak mu súd jeho právo, či nárok právoplatným rozsudkom priznal. S poukazom na zhora uvádzané konštatačné závery s odkazom na porušenie zásady správania

sa v súlade s dobrými mravmi mal súd za to, že v čase uzatvorenia zmluvy o zriadení záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam spoločnosť VAMAX-X, s. r. o., Prakovce, nebola vlastníkom nehnuteľnosti ktoré boli predmetom zmluvy o zriadení záložného práva. Z tohto titulu potom spoločnosť VAMAX-X, s. r. o., Prakovce nemohla zriadiť písomnou zmluvou záložné právo k nehnuteľnostiam vedených na LV č. XXXX, LV č. XXXX pre obec a kat. úz. V. práve s poukazom na § 3 Občianskeho zákonníka, ktorého účelom je zamedziť výkon práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, teda katastrálnym vlastníkom spoločnosť VAMAX-X, s. r. o. Prakovce bola, avšak z pohľadu záväzkovo-právneho táto spoločnosť vlastníkom nebola.

24. S poukazom na zhora uvedené, súd opätovne o žalobe žalobcov rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

29. S poukazom na výsledok sporu pred súdom prvej inštancie, súd priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %. Pretože žalovaný bol úspešný v odvolacom konaní, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom druhej inštancie voči žalobcovi vo výške 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 CSP a § 362 ods.1 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 CSP nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 CSP)

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP (§ 360 ods.2 CSP).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 CSP).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 CSP).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 CSP).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 CSP).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 CSP).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 CSP).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 CSP).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení spätívzatia (§ 370 ods.1 CSP).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 CSP). Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 CSP).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 CSP).